

29. januar 2015

UPA2015/134

I henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg herved flg. forslag til forespørgselsdebat:

Hvilke tanker har Naalakkersuisut og medlemmerne af Inatsisartut gjort sig, om fordelingen af de offentlige tilskud til boliger samt vedrørende en reform på boligområdet?

(Medlem af Inatsisartut Ane Hansen, Inuit Ataqatigiit)

I alle byer er der lejere i offentligt ejede udlejningsboliger, som i nogle tilfælde har været lejere i op til 40 år, og som har problemer med at betale den altid stigende husleje, på trods af at ejerne ikke løbende vedligeholder boligerne.

Således er boligsikringen bundet op på en fast procentsats som er afhængig af hustandsindkomsten. Dermed udhules boligsikringen helt automatisk med samme takt som inflationen eftersom man som modtager af boligsikring automatisk rykker til en anden sikringsramme med lavere beløb, som tiden går.

Eksempelvist var boligsikringen jfr. Landskasseregnskabet for 2013 på 66 mio. kr. hvorimod den i regnskabet for 2009 var på 70 mio. kr.¹ På fire år er boligsikringen dermed faldet med ca. 4 mio. kr. Det kan der være mange grunde til, men hvis inflationen indregnes burde boligsikringen alt andet lige være steget i samme tidsrum.

I samme periode er huslejerne steget løbende med forskellig procentsats og tilsvarende er lønningerne. Imidlertid er huslejerne ikke steget så meget som inflationen hvilket alt andet lige medfører, at den offentlige boligmasse som vi her i Inatsisartut har ansvaret for er faldet mere og mere.

Derfor synes jeg det kunne være relevant om vi her diskuterer, om vi i forbindelse med den kommende boligreform kan opnå, at huslejerne over en årrække kommer til at dække de reelle omkostninger for ejendommene, så de kommer i forsvarlig stand samtidig med, at vi sikrer at de der i vort samfund har det sværest får den fornødne hjælp over de sociale konti, som de har brug for.

Der anvendes i dag mere end 400 mio.- kr. om året på at give støtte til boliger, men kun en fjerdedel anvendes målrettet til de svageste gennem boligsikring. Jeg synes ikke at det er passende, at vellønnede og firmaer som selv er i stand til at betale, får tilskud til opførelse af boliger. På den anden side, så bor de mindrebemidlede i dårlige, ikke vedligeholdte og dyre boliger. Jeg mener, at vi i stedet skal bruge midlerne til boligformål på en anden og mere målrettet måde.

Nemlig til dem der har størst behov, og på den måde få gjort noget ved nogle af de store problemer vi har i dag.

¹ Hovedkonto 30.11.10